Kariviesti

Nro 2/2013 *1988 - 2013*

Isokarin Kiertäjät ry:n seuralehti

Isokarin Kiertäjät ry:n kotisivut internetissä löytyvät osoitteesta:

http://www.uusikaupunki.fi/~ik/

Kotisivuilta voit lähettää viestejä seuran hallitukselle sekä lukea tuoreimmat tiedotukset.

Hallituksen kokoonpano 2013

Aarre Salmi	kommodori	050 313 0050 *aarre.salmi@uusikaupunki.fi*
Arja Kainu	varakommodori	040 533 9527 *arja@tggranit.inet.fi*
Anneli Salmi	sihteeri	044 313 0050 *anneli.salmi@uusikaupunki.fi*
Seppo Haikonen	taloudenhoitaja	040 705 1109 *seppo.haikonen@luukku.com*
Esa Hellberg	jäsen	050 552 5332 *posti@esahellberg.fi*
Tuula Kuisma	jäsen	050 552 5332 *tuula.kuisma@kustavi.net*
Jorma Reiman	jäsen	040 839 5106 *jorma.reiman@evl.fi*

Toimikunnat sekä muut toimihenkilöt 2013

- **Tiedotustoimikunta:** Aarre Salmi
- **Koulutustoimikunta:** Esa Hellberg
- **Huvitoimikunta:** Arja Kainu pj, Tuula Kuisma ja Sari Väätäjä
- **Jäsenkirjuri:** Anneli Salmi
- **Katsastusmies:** Jorma Reiman

Jäsenistöä pyydetään ilmoittamaan muuttuneista sähköpostiosoitteista jäsenkirjurille, koska muutamien jäsenten ilmoittamat sähköpostiosoitteet eivä tunnu toimivan.

Kansikuvassa iltahämärä luonnonsatamassa paikassa 60º 18,50’ P 021º 50,73’ I.

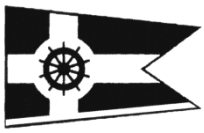

Kommodorin turinoita

Veneilykausi alkoi monen osalta hieman tavallista myöhemmin kylmän alkukevään takia. Sitten seurasi lämmin, jopa helteinen alkukesä. Toki sateita ja kovia tuulikin esiintyi.
Seuran kesäretki on ollut perinteisesti kesän tärkein yhteinen tapahtuma. Valitettavasti Isokariin saapui vain neljä venekuntaa mukanaan yhteensä 11 henkilöä. Kesäretkeä edeltäneen päivän sää ehkä pelotteli osan mukaan aikoneista. Retkipäivänä kuitenkin sää oli mitä mainioin.

Seuran tärkeintä toiminta on ollut koulutus. Kuluvana vuonnakin on koulutettu veneilijöitä ahkerasti. On pidetty CEVNI-kurssi ja –tutkinto omana toimintana. Kevätkaudella järjestettiin Vakkaopiston kanssa saaristolaivurikurssi. Kurssilaisille pidettiin tutkintotilaisuus, johon osallistui myös kolme rannikkolaivurikokelasta. Keväällä pidettiin myös kaikille avoin ”Veneilijän köysi- ja solmukurssi”.
Syyskaudella yhteistyö Vakkaopiston kanssa jatkui Laitilassa pitkästä aikaa järjestetyn saaristolaivurikurssin merkeissä. Allekirjoittanut on toiminut kurssien opettajana.

Olen tämän vuoden jälkeen toiminut seuran kommodorina kahdessa eri jaksossa yhteensä 10 vuotta. Minusta tuntuukin, että uusia innostavia ideoita seuratyöhön en enää löydä. Olenkin päättänyt, että jätän seuran johdon innokkaampien yhdistystoiminnasta kiinnostuneiden harteille. On hyvä saada yhdistystoimintaan uusia, tuoreempia ajatuksia. Kommodorin tehtävä on monipuolinen ja mielenkiintoinen. Haasteen vastaanottaminen kannattaa.

Valitettavasti myös varakommodori on työ- ym, kiireisiin vedoten halunnut jättää tehtävänsä tässä vaiheessa. Nämä eroamiset hallituksesta eivät liity mitenkään toisiinsa.

Liikenteen turvallisuusvirasto TraFi olisi halukas siirtämään nopealla aikataululla kansainvälisen huvivenekuljettajankirjan ja vuokraveneenkuljettajan pätevyyskirjojen myöntämisen veneilyjärjestöjen hoidettavaksi. Navigaatioliiton sekä Purjehdus ja Veneilyliiton koulutusjärjestelmät on auktorisoitu siten, että ne täyttäisivät tarvittavat vaatimukset. Mutta koska kyse on viranomaistoiminasta, kuinka se voisi siirtyä veneilyjärjestöille?

Veneilijän ajokorttiasia putkahtaa esille silloin tällöin. Nyt Liikenteen turvallisuusvirasto ylijohtaja on ottanut asian esille lehtihaastattelussa. Jos veneilijän ajokortti tulisi pakolliseksi, mikä olisi se taho, joka koulutuksen antaisi on täysin avoin kysymys. Millaisia ja kenen veneitä käytännön koulutuksessa käytettäisiin? Aikanaan korttipakkoa haluttiin lähinnä ”ökyveneitten” kuljettajilla. Miten sitten määriteltäisiin se ns. ”ökyvene”? Kortin saamiseen tarvittava tieto- ja taidovaatimus tulisi todennäköisesti olemaan melko suppea.

Trafi on heittänyt ilmaan myös ajatuksen, että pelastusliivit tulisivat pakolliseksi kaikkiin veneisiin, siis myös alle 5,5 metrin pituisiin. Pelastusliivit pitäisi myös olla puettuna veneen ollessa kulussa. Tämä esitys on mielestäni kannatettava.

Aarre Salmi

Testaa tietosi

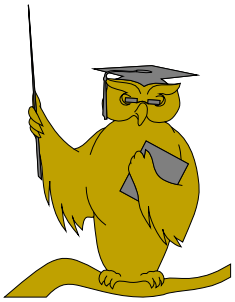

1. Jos purjeveneellä on äänimerkin antamista varten vihellin, minkä äänimerkin se antaa kulussa ollessaan näkyvyyden ollessa huono?

a) —
b) — —
c) ▪ ▪ —
d) — ▪ ▪

2. Mitä tarkoittaa kuvan merikarttamerkki?

a) luotsinkohtauspaikka
b) kalasatama
c) VTS ilmoittautumispaikka
d) meripelastusasema

3. Milloin Suomen Navigaatioliitto on perustettu?

a) 1948 **b)** 1958 **c)** 1968 **d)** 1978

4. Mitä meri-VHF-kanavaa sinun tulee kuunnella, mikäli haluat kuulla Aluslikennepalvelun (VTS) tiedotuksia Uudenkaupungin edustalla?

a) kanavaa 9 **b)** kanavaa 16 **c)** kanavaa 67 **d)** kanavaa 71

5. Euroopan sisävesillä (kanavilla, joilla, järvillä) veneillessäsi saatat kohdata kuvan mukaisen merkin. Mitä se tarkoittaa? (raidat ylhäältä lukien valkoinen, musta, keltainen, musta ja valkoinen)

a) siltapilarien väli on tarkoitettu kaksisuuntaiseen vesiliikenteeseen
b) merkin kohdalla on vedenkorkeuden mittauspaikan
c) kyseessä on hinaajan päivämerkki
d) olet lähestymässä sulkuallasta

Oikeat vastaukset toisaalla tässä Kariviestissä.

Kariviesti

Isokarin Kiertäjät ry 2.9.2013 EHDOTUS

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2014

Männäistentiellä sijaitseva kerhotila on edelleen toimintamme keskipisteenä. Kerhotilassa järjestetään lyhyitä kursseja, erilaisia teemailtoja ja muita tapahtumia sikäli kun jäsenistöltä tulee aloitteita niiden järjestämiseen. Tilaisuuksia pyritään kysynnän mukaan järjestämään myös muilla paikkakunnilla.

KOULUTUSTOIMINTA

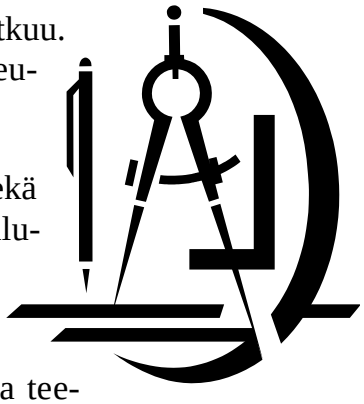

Yhteistyö Vakka-Suomen kansalaisopiston kanssa jatkuu. Seuran opettaja toimii kansalaisopiston opettajana ja seura välittää opiskelumateriaalin kurssilaisille.

Seura järjestää saaristo- ja rannikkolaivuritutkinnot sekä tarvittaessa avomerilaivuritutkinnon huhtikuussa. Joulukuussa järjestetään saaristo- ja rannikkolaivuritutkinnot. Tutkintopaikat järjestetään tarpeen mukaan.

Kerhoiltojen yhteydessä järjestetään lyhyitä kursseja ja teemailtoja veneilyyn liittyvistä aiheista jäsenistön osoittaman kiinnostuksen mukaan.

TIEDOTUSTOIMINTAA

Seuran sisäiseen tiedottamiseen käytetään jäsenlehteä (Kariviesti). Kariviesti pyritään julkaisemaan kaksi kertaa vuodessa. Jäsenlehteen pyritään hankkimaan ilmoituksia, jotta lehti voitaisiin julkaista painotuotteena. Jäsenlehteä jaetaan myös seuran sidosryhmille.

Muu tiedottaminen jäsenistölle tapahtuu Uudenkaupungin Sanomien, Vakka-Suomen Sanomien ja Laitilan Sanomien seuratoimintapalstojen kautta. Lehtiin toimitetaan artikkeleita seuran tapahtumista ja toiminnasta (esim. laivuritutkinnon suorittaneista, seuran syyskokouksesta, tutustumismatkoista jne.).
Myös jäsenistön sähköpostiosoitteita pyritään hyödyntämään tiedottamisessa.

Seuran kotisivut ovat Internetissä osoitteessa www.uusikaupunki.fi/~ik/. Sitä kautta jaetaan tietoa jäsenille sekä muille seuran toiminnasta kiinnostuneille.

Kariviesti

Kotisivun kautta voi lähettää postia sähköisessä muodossa seuran hallituksen jäsenille.

TAPAHTUMAT

Kesäretki järjestetään 14. – 15.6. Paikkaa ei ole vielä päätetty.

Rekiretki (pikkujoulu) järjestetään marras- joulukuun aikana mahdollisesti kerhotilassa.

Varsinaisen veneilykauden ulkopuolella pyritään järjestämään 1 - 2 tutustumiskäyntiä mielenkiintoisiin kohteisiin.

MUU TOIMINTA

Kevätkokous pidetään maalis - huhtikuussa ja syyskokous loka - marraskuussa.

Seuran jäsenistölle tapahtuvaa materiaalivälitystä jatketaan. Myyntipiste on kerhotilassa. Myyntiä suoritetaan myös kesäretken yhteydessä.

Veneiden katsastustoimintaa jatketaan. Kiinteitä katsastuspäiviä ei ole vaan katsastusta haluava voi sopia katsastusajankohdan suoraan katsastusmiehen kanssa. Seuran venerekisteriin merkityt, katsastetut veneet voivat hankkia seuran perälipun. Perälipun hankintaa pyritään markkinoimaan katsastuksen yhteydessä.

Jäsenistöä aktivoidaan osallistumaan veneilyseurojen jäsenille tarkoitettuun merikarttanavigointikilpailuun.

Yhteistyötä alueen muiden veneilyseurojen kanssa pyritään edistämään.

Hallitus

Kevään saaristolaivureita diplomeineen.

Kommodorin näkemys kesäretkestä

Isokarin kiertäjien perinteinen kesäretki järjestettiin tänä vuonna perinteiseen paikkaan, Isokarin saareen. Kesäretken kutsussa oli maininta, että mikäli tuulen nopeus ylittää 10 m/s, ei mennä Isokariin vaan kokoonnutaan varapaikalle viettämään juhannusta edeltävää viikonvaihdetta. Hallitus päätti, että varapaikka on Karhuluodon uimaranta Lepäisten tien varrella. Sinne olisi päästy autolla. Vielä perjantaina sää näytti huonolta, oli kovaa tuulta ja vettäkin tuli. Lauantaiaamuun mennessä säätila parani lähes ihanteelliseksi, aurinko paistoi ja sopiva purjehdustuuli puhalteli lännestä. Laitoin lauantaiaamuna nettisivuille tiedon, että kokoonnumme Isossakarissa, samoin lähetin tiedoan asiasta sähköpostiviestinä niille, joiden sähköpostiosoite on seuran jäsenrekisterissä.

Hannu Huhtamäki tuli Annelin ja minun kanssani retkelle. Hannu tuli rantaan hyvissä ajoin ja avusti tavaroiden siirtämisessä veneeseen. Kävin vielä ennen lähtöä hakemassa Meri-TB:ltä varapullon kaasua räiskäleitten paistoa silmälläpitäen. Suukarista matka alkoi klo 10 jälkeen. Menomatkalla tuuli oli vastainen ja ajoimme aluksi moottorilla. Hannu sai harjoitella maisemanavigointia. Väljemmille vesille päästyämme annoin peräsimen Hannun hoidettavaksi. Pienen harjoittelun jälkeen häneltä alkoi purjeveneen ohjaaminen sujua. Luoviessamme kohti Isokaria ajoi Arja ja Tommi Kainu ohitsemme. Me rantauduimme Isokariin hieman klo 13 jälkeen. Kainut auttoivat meitä kiinnittymään betonilaituriin, koska puulaituri oli täynnä veneitä.

Olin hankkinut seuralle uuden hiiligrillin ja Hannu sai tehtäväkseen koote se. Kannoin muut tarvikkeet veneestä tulevalle leiripaikalle. Kyselin saaren oppaalta, voisiko hän viedä meidät tutustumaan majakkaan. Hän antoi myönteisen vastauksen. Hannu oli kiinnostunut myös tutustumiskäynnistä luotsiasemalle, mutta se ei onnistunut, koska luotseja ei ollut paikalla ja toisaalta siellä ei enää ole juuri mitään tutustumisen kannalta mielenkiintoisia laitteita.

Aluksi näytti siltä, että olemme Kainujen kanssa ainoat kesäretkeläiset, mutta Jorma Reiman soitti, että hän on Liisan kanssa tulossa hieman myöhästyneenä. Myös Veijo Laaksosella oli aikomus tulla myöhemmin, ei kuitenkaan saapunut. Koska olimme varautuneet suurempaan osallistujajoukkoon makkaroiden, räiskäletaikinan, oluen ja mehun osalta, kutsuimme erään venekunnan vieraiksemme.

Aloitimme toiminnan kilpailutehtävien ratkomisella. Ensimmäisessä tehtävässä oli neljä osiota. Aluksi piti arvioida esineen paino. Parhaan arvion 1410 g painavasta esineestä antoi Jorman venekunta arvaamalla 1238 g. Seuraavaksi piti asettaa purkki 1,4 metrin etäisyydelle seinästä, Anneli suoriutui parhaiten asettamalla purkin 1,42 metrin etäisyydelle. Seuraavaksi piti arvioida majakan ja Keskikallion sektoriloiston välinen kulma vieraslaiturin päästä katsottuna. Myöhemmin paikalle tullut Taneli Jussilan venenekunta arvioi kulman parhaiten, virhettä vain 4º. Viimeiseksi tässä tehtävässä piti arvioida ilman apuvälineitä tosisuuntima laiturin päästä majakkaan. Tässäkin Tanelin venekunta oli paras, erehtyen vain 7º. Jorman ja Tanelin venekunta jakoivat kokonaistuloksissa ensimmäisen tilan tässä tehtäväkokonaisuudessa.

Hannu sai grillin kootuksi ja hiilet hehkuivat jo. Arja toi makkarat hoitaen niiden grillaamisen. Makkarat ja oluet/mehut maistuivatkin jo. Makkaroita grillattiin riittävästi. Muutama makkara oli jäljellä, kun lokki tuumasi, että yksi kuuluu hänelle ja kävi nappaamassa sen parempiin sui-

hin. Samaan aikaan kukin venekunta vuorollaan ratkaisi seuraavaa tehtävää, piti koota palapeli, jossa oli 20 palaan leikattu valokuva. Tehtävä osoittautui arvioitua vaikeammaksi. Nopeimmin palapelin kokosi Tanelin venekunta, helppoahan se oli kun oli neljä ratkojaa ;).
Klo 17.15 lähdettiin oppaan mukana tutustumaan majakkaan ja sen 180-vuotisnäyttelyyn. Pysähdyimme matkalla puolustusvoimien käytössä aikanaan olleeseen tykin luona. Tykin vieressä on Suomipihlaja, joka ei ole kovin yleinen. Majakalle päästyämme opas kertoi majakan historiasta. Eri porrastasanteilla oli valokuvasuurennoksia ja esineistöä majakan ja sen vieressä aikanaan sijainneen radiomajakan historiasta. Ylhäältä näköalatasanteelta oli hienot näkymät kirkkaan, aurinkoisen sään ansiosta. Paluumatkalla käveltiin eri reittiä, vanhan luotsiaseman kautta.
Majakalta saavuttuamme alkoi muurinpohjapannun kuumennus. Arja aloitti räiskäleiden paiston ja Taneli jatkoi sitten niin kauan kunnes kaikki olivat kylläisiä. Samaan aikaan suoritettiin venekunnittain kilpailutehtäviä. Heittoliinan tarkkuusheitossa nähtiin monenlaisia suorituksia. Jokainen sai vuorollaan heittää kaksi heittoa. Venekunnan tulokseen laskettiin kaksi parasta heittoa. Aarren venekunnasta Anneli heitti kaksi selvästi parasta tulosta. Viimeinen kilpailun osatehtävä oli golfpallojen heittäminen ämpäriin. Venekunnasta laskettiin kahden heittäjän (10 pallon) yhteistulos. Tanelin pojat olivat tarkimpia tässä tehtävässä.

Toiminnallisen illan päätteeksi suoritettiin kilpailun palkintojenjako ja arpajaispalkintona (arvan hinta 5 €) olleen kiikarin arvonta. Kiikarin uudeksi omistajaksi onnetar valitsi Anneli Salmen. Kokonaiskilpailun voiton nappasi tänä vuonna Taneli Jussilan venekunta. Taneli sai muistoksi voitosta tinapikarin sekä vuodeksi hal-

Majakan portaikko ja tukirakenteet ovat jykevät.

tuunsa jo pitkään kiertäneen kiertopalkinnon. Osakilpailuista jaettiin allekirjoittanut ja Annelin uusikaupunkilaisista yrityksistä keräämiä tavarapalkintoja. Jokainen venekunta sai jonkun palkinnon. Kiitokset palkintoja lahjoittaneille yrityksille: Lounaisrannikon OP, Uudenkaupungin Kultakello ky, LähiTapiola ja Rautia Uusikaupunki. Kiitokset myös Arjalle muonituspuolen hoitamisesta.

Kolme venekuntaa lähti illan päätteeksi kotimatkalle. Vain Kainut jäivät yöksi Isokariin.
Paluumatkalle lähdettäessä tuuli oli kääntynyt sopivasti sivutuuleksi. Hannu sai alkumatkan ohjata venettä.

Kommodori luovutti Taneli Jussilalle (vas.)kiertopalkinnon ja tinapikarin, johon on kaiverrettu IK:n logo.

Aurinko laski niin, että kulkuvalot täytyi sytyttää jo ennen Kirstan saarta. Suukariin saavuimme puolenyön jälkeen ja Hannu auttoi taas tavaroiden siirtämisessä veneestä autoon. Retki oli mielestäni onnistunut, vaikka olin toivonut useamman venekunnan osallistumista.

Yksi IK:n kesäretki oli taas takana. 25 vuoden aikana muistaakseni ainakin yhtenä vuonna kesäretki on jäänyt kokonaan tekemättä ja kaksi kertaa retki on kovan tuulen takia pidetty mantereella.

Aarre Salmi

Kutsu merikarttanavigoinnin SM-karsintakilpailuun

Merikarttanavigoinnin SM-kilpailu käydään kaksivaiheisena kilpailuna. Kilpailussa testataan osallistujien tarkkuutta karttatyöskentelyssä sekä vesiliikenteen säädöksien tuntemusta.
Ensin on karsintakilpailu, johon voivat osallistua Suomen Navigaatioliiton, Suomen Purjehdus ja Veneily ry:n ja Suomen Meripelastusseuran alaisten seurojen jäsenet. Karsintavaiheen kilpailutehtävät voi ratkaista kaikessa rauhassa kotona. Tehtävien vaativuustaso on sellainen, että niistä selviää saaristolaivurin tietomäärällä. Karsintakilpailussa kilpailuaika on 1.11.2013 - 15.1.2014. Karsintakilpailussa käydään samalla seurojen välinen kilpailu, johon lasketaan kustakin seurasta kolmen parhaan osallitujan tulos. Osallistu Sinäkin jotta mahdollisuutemme seurakilpailussa olisivat mahdollisimman hyvät.
Toiseen vaiheeseen, eli loppukilpailuun kutsutaan karsintakilpailun perusteella 20 parasta navigaattoria. Loppukilpailu käydään kevään aikana.
Karsintakilpailun tehtäväpaketin voi tilata seuran kommodorilta sähköpostilla. Tehtäväpaketin hinta on 5 euroa + lähetyskulut ja se sisältää kysymykset, kilpailukartan ja vastauslomakkeen. Vastauslomake on palautettava **10.1.2014** mennessä seuran osoitteella.
Tehtävät kannattaa tilata ratkottavakseen, vaikka ei vastauslomaketta haluaisi palauttaakaan. Osallistuminen on halpaa ja kehittävää, koska joudut hiukan kertaamaan säädöksiä ja harjoittelemaan tarkkaa karttatyöskentelyä.

Muutosehdotus yhdistyksemme sääntöihin

Hallitus ehdottaa seuran sääntöjen 4. § muuttamista siten, että säännöistä poistetaan veneilyjaosto. Tällöin seuran jäseniä voivat olla vain merenkulkututkinnon suorittaneet tai merenkulkukurssilla olevat henkilöt, jotka vuoden kuluessa suorittavat tutkinnon hyväksytysti.

Jäsenmaksu tulee jatkossa maksaa viimeistään toimintavuoden loppuun mennessä, muussa tapauksessa hallitus voi katsoa jäsenen eronneeksi seurasta.

Sääntömuutoksen **ensimmäinen käsittely suoritetaan 5.11.2013 klo 19.00 alkavassa syyskokouksessa.**

Toinen käsittely suoritetaan 3.12. klo 19.00 alkavassa kokouksessa. Kokouksen jälkeen on seuran Rekiretki (pikkujoulu). Molemmat kokoukset pidetään seuran kerhotilassa, osoitteessa Männäistentie 1 B, Uusikaupunki.
Molempiin kokouksiin toivotaan jäsenistön runsasta osallistumista.

Testaa tietosi oikeat vastaukset: 1 d), 2 a), 3 b), 4 d), 5 c)

Kariviesti

Laivurikurssin opit käytäntöön

Ilmoittauduimme vaimoni ja ystäväpariskunnan kanssa innoissamme saaristolaivurikurssille syksyllä 2012 tavoitteena oppia merenkulun ja navigoinnin perusteet ja tietysti suorittaa tutkinto hyväksytysti. Mitä pidemmälle kevättä kurssi eteni, sitä epätoivoisemmaksi olotila muuttui. Jopa niin epätoivoiseksi, että heikkona hetkenä tuli luvattua kommodori Salmelle että jos tutkinnon läpäisen, niin kirjoitan Kariviestiin jutun. Tutkinto tuli suoritettua ja tässä sitä nyt sitten ollaan, lupauksia lunastamassa.

Jutun kirjoittaja Simo Rosendahl

Muutamia vuosia aktiiviveneilyä harrastaneena syntyi jossain vaiheessa ajatus siitä, että olisi mukava lähteä niin sanotusti myös merta edemmäs kalaan. Henkilökohtainen haaveeni ei ollut sen kummoisempi kuin käydä omalla veneellä ja omin avuin Maarianhaminassa. Uudestakaupungista katsottuna matkaan kuluu vähän veneestä ja kelistä riippuen kahdesta tunnista ylöspäin. Kartasta katsottuna matkassa ei hy vällä säällä pitäisi olla erityisiä haasteita, mutta mitäs jos tekniikka pettää. Nykyaikaiset navigointivälineet mahdollistavat merimatkailun periaatteessa minne tahansa ilman minkäänlaista kokemusta tai tietoa merenkulun säännöistä, navigoinnista tai muusta oleellisesta merenkulkuun liittyvästä. Niin kauan kuin tekniikka toimii.

Maarianhaminan haaveen toteuttamiseksi ja yleissivistystä kehittääkseni ilmoittauduimme siis mainitulle saaristolaivurikurssille. Paria väliviikkoa lukuun ottamatta yhdentoista peräkkäisen keskiviikon neljän oppitunnin puristus on aikataulujen sovittamiseksi kenelle tahansa haasteellinen yhtälö. Jälkeenpäin ajatellen ja kalenteriani eteenpäin katsellen ihmettelen vieläkin sitä, että en ollut yhdeltäkään luennolta pois. Vanha viisaus –ajan saa kun sen ottaa- pitänee siis paikkansa. Oma vaikutuksensa oli tietysti motivaatiolla mutta erityisen arvon annan Aarre Salmen innostavalle opetukselle ja kurssin sisällölle kokonaisuudessaan. Vertaukset hauskalla tavalla käytännön arkeen herättivät aina sopivalla tavalla jos ote oli jostain syystä päässyt herpaantumaan. Kotitehtäviäkin tuli sopivasti ja uskoisin että ne tekemällä ja seuraamalla tunneilla tutkinto tulisi läpäistyä vähintään kohtuullisesti.

Varsinaisen matkan suunnittelu alkoi kuivaharjoittelulla merikarttasarjoja tutkimalla ja reitin sivujärjestyksen kirjaamisella. Ne kun eivät missään loogisessa järjestyksessä. Reittivalintojen jälkeen jäätiin odottamaan parin päivän vähätuulista merisääennustetta. Jostain syystä muuten kaunis heinäkuu oli poikkeuksellisen tuulinen. Heinäkuun loppupuolella matkaan kuitenkin päästiin. Vaikka vene on varustettu

karttaplotterilla päätettiin matkaa taittaa kurssilta saaduin opein ja linjat otettiin linjatauluista ja suunta kompassista. Tässä kohtaa laiskuus kostautui. Veneen kompassi hankittiin keväällä ja eksymätaulukko jäi syystä tai toisesta tekemättä. Sen merkitys onkin ihan todellinen, varsinkin kun sitä eksymää jossain kulmassa oli reippaanlaisesti. Onneksi oli käsisuuntimakompassi ja mainittu plotteri. Vene on tällä päivämäärällä ajettu telakoitsijan laituriin mutta ensi kesänä eksymätaulukko täytyy ottaa työn alle. Kompassia tosin ei Teilin ylitystä lukuun ottamatta paljoakaan tarvittu kun pääosin ajeltiin suojaisia ja tiheästi merkittyjä reittejä pitkin maisemanavigointia hyväksi käyttäen. Fisköössä suoritetun yhden pysähdyksen ja tankkauksen kanssa matkaan kului kaikkinensa tasan neljä tuntia. Maarianhaminan itäsatama otti vieraat avosylin vastaan. Paluumatkalle lähdettiin seuraavana päivänä ja vähän toista reittiä. Teilin ylitys tapahtui rasvatyynessä säässä ja piti muutamaan otteeseen oikein pysähtyä ihmettelemään asiaa.

Vaikka tekniset apuvälineet helpottavat elämää ja merenkulkua on todettava että paikoitellen navigointi perinteisin menetelmin tekee matkanteosta mielekkäämpää ja antaa varmasti enemmän onnistumisen elämyksiä. Perinteisen navigoinnin ja teknisten apuvälineiden yhdistelmä on hyvä ja mukava tapa edetä, aikaa säästyy vaikkapa maisemien katseluun ja matkavauhti voi olla hieman korkeampi. Suosittelen lämpimästi kaikille veneilyharrastusta aloitteleville ja miksei muillekin saaristolaivurikurssin käymistä. Katsotaan jos kevään kalenterista löytyisi aikaa rannikkolaivurikurssin käymiseen.

Mukavaa syksyä Isokarin kiertäjille!

Terveisin
Simo Rosendahl,
saaristolaivuri 2013

Paluumatkalla Teilillä sää oli ihanteellinen.

TG

Taivassalon

Graniitti

Tutuskumiskäynti VTS-keskukseen

Seura kävi 12.10.2013 tutustumassa Turussa sijaitsevaan VTS-keskukseen (aluksliikennepalvelu). Tätä kirjoittaessani tutustumiskäynti ei vielä ole tapahtunut, koska Kariviestin materiaali piti toimittaa kirjapainoon 10.10. mennessä, siis ennen tutustumiskäyntiä.

Ennakkoilmoittautumiset matkalle tuli tehdä 3.10. mennessä. Mukaan ilmoittautui 10 isokarin kiertäjää.

Kariviesti

Näkymä Hankon VTS-keskuksesta.

Koulutustoimintaa

Kuluva, seuran 25. toimintavuosi on pitänyt sisällään kohtalaisen paljon erilaista koulutusta. Osa koulutuksesta on järjestetty yhteistyössä Vakka-Suomen kansalaisopiston kanssa. Kevätkaudella järjestettiin kansalaisopistossa saaristolaivurikurssi Uudessakaupungissa. Kurssin suoritti 18 henkilöä, joista tutkintoon osallistui 14 henkilöä (yksi Seinäjoella). Syyskaudella Laitilassa järjestetään n. 20 vuoden tauon jälkeen saaristolaivurikurssi, johon osallistuu 21 henkilöä. Syyskaudella oli tarkoitus järjestää myös rannikkolaivurikurssi Uudessakaupungissa. Ilmoittautuneita oli kuitenkin niin vähän, että kurssi peruutettiin.

Seuran omana toimintana kerhotilassa järjestettiin CEVNI-kurssi ja –tutkinto tammikuussa. Osallistujia oli kuusi. Tämä kurssi oli merkitty myös kansalaisopiston opetusohjelmaan, mutta minimi osallistujamäärä kansalaisopiston kurssille on 10 henkilöä, joten kansalaisopistossa kurssia ei voitu järjestää.

Maaliskuussa järjestettiin hätämerkinantolaitteiden käyttöharjoitus yhteistyössä muiden uusikaupunkilaisten veneilyseurojen kanssa. Tilaisuudessa vastaanotettiin myös vanhoja, harjoituskäyttöön kelpaamattomia hätäraketteja, jotka poliisiviranomainen toimitti hävitettäväksi.

Huhtikuussa järjestettiin kerhohuoneella taas pienen tauon jälkeen köysi- ja solmukurssi, josta paikallislehtikin kävi tekemässä jutun.

Kaksi seuran jäsentä on ilmoittautunut lokakuussa Suomen Navigaatioliiton järjestämälle ”Navigoinnin elektroniset apuvälineet” –kouluttajakurssille, joten tulevaisuudessa tullaan antamaan tästä asiasta koulutusta myös täällä Vakka-Suomessa.

Kariviesti

Piinapenkki

Tällä kertaa piinapenkkiin joutui seuran varakommodori Arja Kainu.

1. Kerro pääpiirteet veneilyharrastuksestasi.
Nuorena surffilaudalla kaislikon vankina en onneksi lannistunut, sillä vanhemmalla iällä sain mahdollisuuden perehtyä matkapurjehdukseen!

2. Mitkä laivuritutkinnot olet suorittanut ja koska?
Olen suorittanut Purjehtija-kurssi 2009, Saaristolaivuri- sekä Rannikkolaivuritutkinnon molemmat kiitettävästi vuonna 2010 ja Cevni-tutkinnon sekä VHF-kurssin heti perään.

3. Kerro jokin hauska veneilyyn liittyvä kokemus.
Meillä on aina karvakuono Robin mukana purjeveneessä ja hän on sopeutunut veneelämään niin hyvyn kuin koiran luonteelle voi. Keulakiinnityksessä ensimmäinen maihinmeno oli yhtä sirkusta, sillä Robban roikkui rullafokan ympärillä nelitassuotteella kuin apina.

4. Mikä on ollut tiukka paikka vesillä?
Kun nuorena pienellä avomoottorilla olin tuuliajolla kovassa merenkäynnissä yksin ja karikko lähestyi uhkaavasti. Rukouksiini vastattin ja sain kuin sainkin keikkuvassa paatissa perämoottorin vedetty uudestaan käyntiin.

5. Oletko ”mokannut” navigoinnissa?
Kyllä sitä on sattunut - joskus tulee haukuttua kardinaalimerkkejä väärillä tunnusnimillä.Miten se voikaan lipsahtaa huulilta, vaikka kartalla kaikki on niin selvää!

6. Mikä asia muissa veneilijöissä ärsyttää sinua?
Veneilyyn ei tulisi kuulua ylimielisyyttä. Meri tekee nöyräksi.

7. Mikä on mielestäsi tärkein turvallisuustekijä veneilyssä?
Ota aina olosuhteet huomioon!

8. Mikä maistuu parhaiten vesillä ollessasi?
Suomessa kun ollaan, niin ehdottomasti varhaisperunat ja kotimainen kala.

9. Paras kaveri vesillä?
Rakas mieheni ja se toinen karvakuono.

10. Mielenkiintoisin veneilykohteesi tähän mennessä?
Taitaa olla Visby.

11. Paras veneilyvitsi?
Mitä tapahtuu kun viina menee väärään kurkkuun? Naapuri humaltuu.

12. Mikä on tärkein navigointiväline?
Kompassi.

13. Miten olet osallistunut seuran toimintaan?
Olen toiminut pari kautta varkommodorina.

Syyskokous

Isokarin Kiertäjät ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään tiistaina **5.11.2013** klo 19.00 alkaen seuran kerhotilassa Männäistentie 1 B, Uusikaupunki.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat; toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2014, valitaan erovuorossa olevat hallituksen jäsenet vuodelle 2014 sekä kommodori kaudelle 2014 - 2015. Poikkeuksellisesti valitaan myös varakommodori vuodelle 2014. Ylimääräisenä asiana käsitellään hallituksen esitys seuran sääntöjen 4. §:n muuttamisesta. Sääntömuutoksen toinen käsittely on 3.12.2013 klo 19.00 samassa paikassa.
Kahvitarjoilu, tervetuloa!

Hallitus

Kariviesti